

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Variæ laudabilis infaniae species, ex Christi amore atque imitatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

dentia, verum etiam litterarum peritia renuntiare quodammo-
do debet, ut tali expropriatus possessione, introeat in potentias
Domini, & nudum se offerat brachijs Crucifixi.

Et S. Ignatius filios suos hac ipsa arte erudiens, ait: eos, qui Christum Dominum nostrum serio sequantur, amare debere omnia mundo contraria; adeo ut si sine offensione ulla divina Majestatis, & absque proximi peccato foret, vellent contumelias, falsa testimonia & injurias pati, & stulti haberi & existimari: eo quod exoptant assimilari ac imitari aliquo modo Creatorem ac Dominum nostrum JESUM Christum, ejusq; vestibus & insignibus indui: quandoquidem illa ipse propter majorem nostrum profectum spirituales induit, nobisq; exemplum dedit: & qua sequuntur. Et in Exercitiorum libello, uti superius indicatum est, velut supremum humilitatis modum proponit; ut etiam existente pari DEI gloria, ad majorem tamen imicationem Christi eligamus potius, cum eo paupere, spreto, & illuso, pauperiem, contemptum, & insipientia titulum amplecti. Qui demum, quod alijs praeciperet, sibi ipse assumens: Ludibrio omnibus esse cupiebat, & si animo indulgere suo voluisset, nudus, despiciatus, & oppletus sordibus, ut insanus haberetur, per vicos ambulasset; ut scribit P. Ribadeneira in ejus vita. Exam. c. 4. s. 44. L. 5. c. 3.

§. 3.

Varia laudabilis insania species, ex Christi amore atq; imitatione, procedentes.

Postremum: Cum plures esse videantur, eorum, qui (Apostoli phrasi) propter Christum stulti facti sunt, aut (ut loquitur S. Gregorius) laudabilis fatuitatis, rationes; eas licebit disciplinae gratia ad tres quasi species reducere.

Prima est: eorum, qui a mundi rebus atq; affectionibus abstracti, soliq; Deo inhaerentes, ea qua mundus amat & amplectitur, toto animo refugiunt; qua autem ille a-

versatur, paupertatem, dolorem, contemptum, ea ex Christi instituto atque exemplo, cupidè sibi consecranda exhibent, *sapienti quòdam insaniam* (ut de priscis monachis quidam veterum locuti sunt) in se ipsos crudeles, & sibi metipsis quodammodo hostes effecti.

Hi enim fatuis mundi amatoribus, stulti videntur atque insani: unde est illa reproborum vox in libro Sapientia: *Nos insensati, vitam illorum aestimabamus insaniam.* Et apud Sanctum Job: *Deridetur iusti simplicitas;* quia nempe (ut ibi S. Gregorius) *quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientia fatuum sonat.* Quid namque stultius videtur mundo (subdit) *quam pro maledicentibus orare, paupertatem querere, possessa relinquere, impietati non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?* Quibus similia alio quodam loco repetit, agens de consensu à Zachæo Sycomoro, hoc est, sicu fatuà: *Quasi enim (inquit) Sycomorum nos consedere Dominus præcipit, cum dicit: Qui auferit que tua sunt, non repetas, &c.*

Secunda est eorum, qui insolito fervore spiritus, & insano quodam in Christum aut proximum amore correpti, ad ea subinde optanda atque audenda profiliunt, quæ communem etiam Sanctorum sensum affectumve transcendere videantur.

Quomodo nos in superioribus, eorum qui hac ratione in Dominum insaniant (uti loquebamur cum S. Chrysostomo) exempla nonnulla protulimus. Aliàq; profert S. Bernardus libro de natura & dignitate Divini Amoris, ubi inter cætera: *Audi sanctam insaniam: sive mente (inquit) excedimus DEO. Vis ad hæc audire insaniam? Dele me de libro tuo quem scripsisti. Vis aliam? Optabam ego ipse anathema esse, &c. Nonne quadam mentis bene affecta sana quadam videtur insaniam, fixum in affectu pro Christo, anathema velle esse à Christo? Hæc Pauli insaniam, cum diceret ad eum Iesus:*
Insa-

Sap. 5.

Job. 12.

Lib. 10. Mor.
cap. 16.L. 27. Mat.
cap. 27.

cap. 3.

Insania Paule. Hac insania insani erant Martyres inter tormenta ridentes. Hac & plura Bernardus.

Eodemq; spectant illæ in speciem parum sanæ actiones, quas Sancti sive in mentis & amoris excessu, sive in raptu prophetico, subinde exercere conspiciuntur. Unde de se ipso S. Bonaventura: *Qui me vident (inquit) derident; P. 1. Stim. & quod tuo amore sem ebrius, non cognoscunt. Dicunt enim, c. 2. quid iste insanus vociferatur in plateis? Ignorat, quod amor tuus intensus impedit usum sensus, & qui te ferventer querit, se ipsum & omnia derelinquit.* Et S. Ambrosius ad illa verba psalmi 39. *& insanas falsas: Sunt ergo (ait) & vera insania, & forsitan Prophetarum, qui in excessu mentis positi prophetabant, repleti DEI spiritu, ut quibusdam insanire viderentur.*

Extat denique apud Lucam Wadingum inter S. Francisci opuscula, canticum quoddam metris conscriptum Italicis, ubi is Sanctus Christum alloquens, ejusq; amore sese insanire profitens, ait eò se esse excusabilem, quod idem amor qui se redigit ad insaniam, etiam ipsi Christo videatur sapientiam abstulisse. Quanquam id alij B. Jacopono attribuant. *Tertia est eorum, qui sese omnino abijciendi, Christumq; propius imitandi desiderio, re ipsa se gessere, pro fatuis, ea studiosè dicentes ac facientes, quæ non nisi mentis emotæ homines solent, ut hac ratione insani passim existimarentur. Quo in numero sunt Simeon Salus, & Marcus, & modò memoratus Jacoponus, aliq; quorum acta Raderus noster Viridarij sui parte 3. recenset.*

Verùm id, ut multis obnoxium difficultatibus, neque temerè cuiquam suadendum, neque absque certo & speciali Spiritus sancti instinctu suscipiendum.

Illud potiùs laborandum nobis in proposito; ut, concensâ crucis scymoro, & omni abjectâ honoris nostri curâ supervacuâ, ita animo simus comparati, ut si ita ferret DEI gloria, etiam stulti existimari cuperemus; & si qua incidat incur-

incurratve in nos ejusmodi contumelia, eam non modò patienter, sed libenter etiam sustineamus: potissimum autem ne hominibus placendi studio, dum non tam sapientes esse quàm videri & audire volumus, similes jumentis insipientibus, inanis gloriæ paleas (B. Angelæ verbo) manducemus.

CAPVT V.

Imitatio Christi ad columnam alligati & flagellati.

§. I.

Flagellationis Christi atrocitas & indignitas.

UT exoptatum è præsentis exercitio fructum certius consequaris: Pone tibi primùm ob mentis oculos triste spectaculum; DEI Filium, agnum innocentem, hominem prudentissimum, vultu benigno, amabilissimis moribus, speciosum formâ præ filiis hominum, per summum opprobrium, indignitatem, immanitatem, in conspectu perulantis exercitus vestibus nudatum, & manibus constrictis columnæ alligatum, ac denique à validis tormentibus hominibusque perditissimis, inhumanè conscissum flagris, ac prope modum confectum. Vide, ut ad primos verberum inculsus, vibicibus rubent Regis gloriæ, innocentes artus; mox ut livorem atrorèmq; contrahunt, demum ut dissecti faucibus; cruentantur. Aspice, ut tandem repetitis ac congeminationis ictibus, virgineâ & delicatâ carne ejus omni ex parte dilaniatâ atque concisâ, totus operitur sanguinis sui purpurâ, & invicem collectis coeuntibusq; per membra guttis, rivi decurrunt sacri cruoris. Jámq; totum corpus unum vulnus est; adhuc tamen fulcantur artus laceri, atque jam non membra, sed vulnera vexantur. Ecce ut denique furor